

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1707)

206. posiedzenie
Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia
w dniu 31 marca 2005 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie wniosków zgłoszonych na 79. posiedzeniu Senatu do ustawy o restrukturyzacji finansowej publicznych zakładów opieki zdrowotnej.
2. Rozpatrzenie wniosków zgłoszonych na 79. posiedzeniu Senatu do ustawy o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej.

(Początek posiedzenia o godzinie 21 minut 12)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

...musieliśmy się spotkać późną nocą, ale nie jak spiskowcy, lecz jak bardzo pracowici senatorowie, którym przyszło rozpatrzyć poprawki zgłoszone do ustawy o restrukturyzacji finansowej publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

Czy mamy zestawienie poprawek? Mają je państwo?

(Głos z sali: Tak.)

Dobrze. Mamy.

Jest pan minister ze swoimi współpracownikami i jesteśmy my, zatem możemy zaczynać.

Bardzo proszę, Pani Mecenasa Langner.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Jeśli można, chciałabym poprosić komisję o wzięcie pod uwagę brzmienia poprawek zgłoszonych indywidualnie przez panią senator Sienkiewicz. Chodzi mi o poprawki trzynastą, dwudziestą piątą i czterdziestą pierwszą. Chciałabym zwrócić uwagę na to, że one są zbieżne z tekstem przyjętym przez komisję w poprawkach czternastej, dwudziestej szóstej i w czterdziestej drugiej, ale zawierają pewne uzupełnienie. Z powodów regulaminowo-techniczno-proceduralnych byłoby może dobrze, gdyby komisja zechciała wnieść autopoprawkę, która przejmowałaby, uwzględniałaby uzupełnienie wniesione przez panią senator Sienkiewicz, a pani senator Sienkiewicz, jeśli byłoby to możliwe, zechciała wycofać te poprawki. Wtedy byłaby łatwiejsza sytuacja, jeśli chodzi o głosowanie i zestawienie. Jeśli dobrze pamiętam, chodzi tam o uzupełnienie dotyczące akademii medycznych.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak, akademii medycznych. Wszystkie poprawki dotyczą uzupełnienia o te zakłady, których organem założycielskim jest minister zdrowia.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Głos z sali: Instytuty...)

Proszę?

(Senator Zbigniew Religa: Nie tylko akademie medyczne.)

Tak, nie tylko.

(*Głos z sali: Instytuty...*)

(*Senator Olga Krzyżanowska: Czy mogłabym...*)

Tak, bardzo proszę.

Senator Olga Krzyżanowska:

Z tego, co rozumiem, technicznie wygląda to tak, że gdybyśmy jako pierwsze przegłosowali poprawki zawarte w tym pakiecie...

(*Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz: Poprawki trzynastą, dwudziestą piątą...*)

...to jednocześnie nie moglibyśmy głosować nad poprawką trzynastą i tymi poprawkami, tak?

Główny Specjalista do spraw Legislacji

w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:

Ogólnie wyglądałoby to tak, że gdyby państwo zmodyfikowali poprawki czternastą, dwudziestą szóstą i czterdziestą drugą poprzez przyjęcie brzmienia zbieżnego z brzmieniem poprawek trzynastej, dwudziestej piątej i czterdziestej pierwszej, a pani senator wycofałaby poprawki trzynastą, dwudziestą piątą i czterdziestą pierwszą, wówczas moglibyście państwo głosować w bloku nad wszystkimi poprawkami zaproponowanymi do głosowania łącznego, zawartymi w uwadze pierwszej. One wykluczyłyby się z poprawkami wskazanymi w drugiej części uwagi pierwszej i głosowanie to wyrażałoby w całości stanowisko komisji podjęte na posiedzeniu.

(*Głos z sali: Pani Przewodnicząca, to zrobimy tak.*)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Czy jest na to zgoda?

(*Głos z sali: Tak, jest.*)

(*Senator Olga Krzyżanowska: A można jeszcze...*)

Tak, oczywiście.

Senator Olga Krzyżanowska:

Mam jeszcze jedno pytanie dotyczące poprawek ósmej, dziewiątej, dwudziestej dziewiątej i czterdziestej. To nie są poprawki, o których przed chwilą mówiliśmy, to są inne poprawki, ósma jest poprawką pana senatora Podkańskiego itd. Czy możemy nad nimi głosować niezależnie od tego bloku, czy one są z tym sprzeczne? Chodzi mi o to, abyśmy nie przegłosowali czegoś, z czego nie zdajemy sobie sprawy, w sensie czysto technicznym.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak, oczywiście.

Proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Gdyby państwo poparli poprawki zawarte w tym bloku, wymienione w na początku, w dwóch pierwszych linijkach uwagi pierwszej, to przyjęcie ich wykluczyłoby głosowanie nad poprawkami, o których mówi pani senator Krzyżanowska, z tego względu, że są one sprzeczne z koncepcją przyjętą przez komisję.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak, proszę.

Senator Olga Krzyżanowska:

Przepraszam, chcę się jeszcze upewnić. Gdyby byli tu wnioskodawcy, to mogliby je wycofać, a gdybyśmy się zgodzili, że ich brzmienie jest lepsze niż poprawek zawartych w bloku, to teoretycznie byłaby taka sama możliwość...

(Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz: Tak.)

...dokonania ewentualnej autopoprawki, prawda. Niestety, nie ma przedstawicieli wnioskodawców, więc nie bardzo możemy to przeprowadzić.

(Głos z sali: Nie, ale jak...)

Nie, mówię o tym, żeby zastosować taki sam sposób, jaki zastosowaliśmy w odniesieniu do poprawek pani senator Sienkiewicz. Nie ma jednak wnioskodawców, żeby oprócz tego, co powiedzieli czy napisali, coś wyjaśnili i byśmy mogli przekonywać siebie, które brzmienie jest lepsze.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę powiedzieć, jak powinno teraz zabrzmieć moje pytanie przed głosowaniem.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Jeśli można prosić, to najpierw powinno zostać przeprowadzone głosowanie komisji dotyczące modyfikacji poprawek czternastej, dwudziestej szóstej i czterdziestej drugiej poprzez wniesienie autopoprawki w brzmieniu zaproponowanym w poprawkach indywidualnych pani senator Sienkiewicz, to jest w poprawkach trzynastej, dwudziestej piątej i czterdziestej pierwszej.

(Głos z sali: Tak jest.)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Czy możemy przystąpić do głosowania?

Bardzo proszę.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawek, proszę o podniesienie ręki. (9)

Kto jest przeciw? (0)

Kto wstrzymał się? (1)

9 głosami poparliśmy poprawki czternastą...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Tak.

Proszę państwa, w tej sytuacji, gdy 9 senatorów było za, a 1 wstrzymał się od głosu, wycofuję poprawki trzynastą, dwudziestą piątą i czterdziestą pierwszą. Zdecydowaliśmy, że te poprawki stanowią autopoprawkę komisyjną.

Czyli jeszcze raz musimy głosować nad całym blokiem?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze. W takim razie będziemy głosować nad wszystkimi poprawkami łącznie, wraz z autopoprawką. Są to poprawki od pierwszej do czterdziestej piątej.

Czy możemy przystąpić do jednego głosowania nad wszystkimi poprawkami, nad całym blokiem poprawek komisyjnych z autopoprawką?

Bardzo proszę, Panowie, głosujemy. Wyraźcie swoją wolę, jak chcecie, ale głosujemy.

Kto jest za ich przyjęciem? (11)

Jednogłośnie przyjęliśmy cały blok poprawek Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy teraz do głosowania nad poprawkami indywidualnymi.

Pierwsza jest poprawka czwarta pana senatora Czai, tak?

Przepraszam, nie pytałam pana ministra o zadanie, bo państwo wyraziliście już swoją wolę wczoraj na posiedzeniu komisji, więc byłoby to zbędne...

(Senator Olga Krzyżanowska: ...rządowe poprawki...)

Tak, de facto tak. Autorów nikt już nie pyta.

(Głos z sali: Pan minister chciałby coś powiedzieć.)

Pan minister chciałby zabrać głos.

Proszę bardzo.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew Podraza:

Jeśli można się odnieść do pewnych uzupełnień, bo jednak pewne uzupełnienia się pojawiły, dotyczące między innymi akademii, to chciałbym powiedzieć, że takie poprawki pojawiały się już wśród sejmowych propozycji i niestety ministerstwo i rząd były im przeciwne ze względu na to, że nie były przez rząd przewidziane konsekwencje finansowe związane z tymi poprawkami. Jednak jest to wola państwa, wola senatorów podjęcia takich działań.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Zostanie to zanotowane.

Poprawka czwarta pana senatora Gerarda Czai. Pan senator jest nieobecny.

Bardzo proszę o przedstawienie tej poprawki.

Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:

To jest poprawka, która modyfikuje uregulowania dotyczące podmiotów objętych zakresem restrukturyzacji finansowej, mówi o podmiotach, które powstały nie tylko w wyniku połączenia, ale i przekształceń.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Czy takie podmioty istnieją, czy są znane w resorcie? Mogę poprosić o opinię pana ministra?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew Podraza:

Naszym zdaniem zapisy, które zostały zawarte w proponowanych poprawkach, niejako rozwiązują sprawę. W ustawie o zakładach opieki zdrowotnej jest pojęcie przekształceń, przy czym trudno mi jest się odnieść w tej chwili do tego, jakie jest uzasadnienie do tej poprawki pana senatora, ponieważ pojęcie przekształcenia możemy rozumieć wyłączenie w odniesieniu do pewnej części zakładu, zaś stosowanie tego pojęcia w innym rozumieniu, bo można tak próbować, jest błędne. Jeśli powstaje nowy zakład, to najpierw musi być przeprowadzona likwidacja, czyli nie jest to przekształcenie. Przekształcenie można rozumieć jedynie jako wyłączenie pewnej części. Obecnie nie ma takiej możliwości, żeby wyrejestrować zakład i ponownie go zarejestrować, musi być przeprowadzony proces likwidacji. Także rozszerzanie tego zapisu może rodzić pewne konsekwencje.

(Głos z sali: Przecież mogą się połączyć.)

(Senator Wojciech Pawłowski: Nie mogą, bo trzeba się rejestrować u wojewody...)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę powiedzieć panu senatorowi, czy mogą się łączyć.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew Podraza:

Panie Senatorze, żeby dzisiaj zakłady mogły się połączyć, muszą najpierw podjąć decyzję o likwidacji i powołać nowy podmiot. Jest to zupełnie inne działanie, nie ma czegoś takiego jak łączenie bezpośrednie. Były takie propozycje w tej poprawce...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, w propozycji rządowej czy też w propozycji prezydenckiej.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Czy po takich wyjaśnieniach jest jeszcze potrzeba dyskusji, czy możemy przystąpić do głosowania?

(Głos z sali: Nie, przystępujemy do głosowania.)

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki czwartej, proszę o podniesienie ręki. (0)

Kto jest przeciw? (9)

Kto się wstrzymał? (2)

9 senatorów było przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, zatem nie przyjęliśmy poprawki czwartej.

Przechodzimy do poprawki ósmej.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Aha, przepraszam, ona jest już wykluczona, poprawka dziewiąta również.

Pan senator Lubiński jako autor zechce przedstawić nam swoją poprawkę?

(Głos z sali: Która to jest?)

Poprawka siedemnasta.

Senator Mirosław Lubiński:

To jest poprawka siedemnasta opatrzona uwagą, że nie zawiera niezbędnych konsekwencji, ale te konsekwencje oczywiście powinny się pojawić w przypadku, gdyby państwo podzielili zaprezentowany przeze mnie tok myślenia.

Obecnie w zapisach ustawy mowa jest o tym, że umorzenie zobowiązań publicznoprawnych następuje w dniu wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji, czyli podczas trwania całego procesu restrukturyzacji zakład spłaca należności i oczywiście odsetki. Poprawka zmierza do tego, aby moment umorzenia zobowiązań publicznoprawnych przesunąć na dzień wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego. W istocie jest to poprawka korzystna dla szpitali, ponieważ jeżeli ten moment przyspieszymy, to przez kolejne miesiące trwania procesu restrukturyzacyjnego zakład już nie będzie obciążony spłatami zobowiązań publicznoprawnych i należnymi od tego odsetkami. Poprawka oczywiście niesie konkretny wymiar finansowy i związana jest z pomocą publiczną dla tych szpitali, chociaż niezależnie od tego, czy to będzie na początku, czy na końcu, to i tak jest to pomoc publiczna.

Chciałbym przypomnieć jeden chyba ważny argument za tym, żeby podejść do tego rozwiązania pozytywnie. Mianowicie w ustawie o pomocy dla górnictwa zastosowano identyczne rozwiązanie, czyli umorzenie następowало na początku procesu restrukturyzacji, a nie na jego końcu. Myślę, że górnictwo i służba zdrowia powinny być traktowane jednakowo. Dziękuję bardzo.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak, oczywiście, proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Przepraszam najmocniej, chciałabym tylko powiedzieć, że należy mieć świadomość tego, iż gdyby państwo zdecydowali się poprzeć tę poprawkę, to w tym momencie pan senator powinien złożyć dalsze doprecyzowania w formie autopoprawki. Chciałabym wskazać i nie chodzi tylko o względy formalne, że ta poprawka jest do art. 12, ale w istocie sięga ona niejako głębiej i pozostaje w pewnym sensie w konflikcie z uregulowaniami obecnie zawartymi w druku nr 914, chociażby w początkowej części ustawy, na przykład w art. 6 ust. 2 i ust. 3. Zatem to nie są tylko względy formalne, ale również głęboko merytoryczne, bo tam jest mowa o zobowiązaniach publicznoprawnych, które podlegają umorzeniu pod pewnymi warunkami w dniu wydania decyzji o zakończeniu. Chciałabym, żeby państwo mieli świadomość tego, że w jakimś sensie w tym miejscu jest ona niejako nie na miejscu, mówiąc bardzo oględnie.

Senator Mirosław Lubiński:

Może ona jest na miejscu, ale wymaga jeszcze tego, aby inne miejsca zostały poprawione, oczywiście w przypadku poparcia idei. Jest to jakby konsekwencja. Poprawka ta jest merytorycznie jak najbardziej uzasadniona, aczkolwiek oczywiście zdają sobie sprawę z tego, że wszędzie tam, gdzie w ustawie mowa jest o następowaniu umorzenia po zakończeniu procedury restrukturyzacji, trzeba będzie po prostu zmienić odpowiednio zapisy. Dziękuję.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

A czy pan senator jest gotów przedstawić nam konsekwencje zmian w odniesieniu do tych innych przepisów?

(Senator Mirosław Lubiński: Tak, jestem przygotowany do złożenia autopoprawki.)

To proszę, może...

Tak, Pani Senator, proszę bardzo.

Senator Olga Krzyżanowska:

Muszę powiedzieć, że mam pewne wątpliwości, które część z nas wyrażała już na poprzednim posiedzeniu komisji, związane z tym, że i tak my kompilujemy dwa różne, tak to nazwę, sposoby myślenia, dwie ustawy. W tej sytuacji każde wprowadzenie czegoś dodatkowego, gdy nie jesteśmy przekonani, czy w innych punktach nie jest to inaczej sformułowane, czy nie będzie to po prostu niebezpieczne z punktu widzenia legislacyjnego, o czym mówiła pani mecenas, mimo dobrych intencji tej poprawki... Nie wiem, co na ten temat zechcą powiedzieć przedstawiciele rządu.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew Podraza:

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo!

Tak, ta poprawka niesie konsekwencje w odniesieniu do innych zapisów, między innymi do art. 6, art. 17, art. 18 i art. 20. Ona faktycznie proponuje inne rozwiązanie. Założeniem było umorzenie zobowiązań publicznoprawnych po zakończeniu okresu restrukturyzacyjnego i takie zapisy były w projektach w przedłożeniu rządowym, z tego wynika nasze poparcie dla przedłożenia rządowego. Państwa propozycja z jednej strony w pewien sposób wychodzi naprzeciw zakładom, z drugiej strony jest jednak mimo wszystko mało dyscyplinująca, ponieważ następuje to na początku procesu i trudno przewidzieć jego zakończenie. Przy tym również inaczej będą wyglądały skutki dla budżetu i wpływy do budżetu. Dlatego w naszym stanowisku opowiadamy się za przedłożeniem w takim brzmieniu, jakie było zawarte w projekcie prezydenckim. Oczywiście to, co pan senator zaproponował, jest to rozwiązanie, ale aby ono mogło funkcjonować, faktycznie musiałyby mieć swoje konsekwencje, które przedstawiła pani legislator.

Senator Mirosław Lubiński:

Jeśli można, chciałbym rozwiać wątpliwości pani senator. Wyraziła pani obawy, czy z punktu widzenia legislacyjnego to nie będzie coś, co byłoby nie do przyjęcia...

(Senator Olga Krzyżanowska: Sprzeczne.)

...lub też byłoby sprzeczne. Z wypowiedzi może wprost to nie wynikało, ale przynajmniej ja tak rozumiem, myślę, że pani mecenas to potwierdzi, iż to nie jest taka ingerencja w materię ustawy, która spowodowałaby, że stałaby się ona, bo chyba o to chodzi pani senator, jakimś bblem czy byłaby niewykonalna bądź zawierała sprzeczności. Poprawka ta po prostu zawiera inne rozwiązania, ale jeżeli przyjmiemy wszystkie konsekwencje, o których mówiliśmy, to ona będzie spójna z pozostałą częścią. Przynajmniej ja wyrażam takie przekonanie. Myślę, że jeśli chodzi o legislacyjny punkt widzenia, to pani mecenas to potwierdzi. Dziękuję.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Jednocześnie ma to taką konsekwencję, albo umorzenie z mocy prawa następuje na końcu całego procesu, albo jest to ten element, który nieco rozluźnia dyscyplinę, ale pojawia się na początku, czyli w momencie, kiedy jeszcze nie możemy przewidzieć, czym zakończy się ten proces. To jest wybór filozofii, który należy do nas.

(Senator Franciszek Bobrowski: Obojętnie, czym to się zakończy, to jest to umorzone.)

Bardzo proszę do mikrofonu. Pan senator jest w komisji zajmującej się budżetem i bardzo nam to może pomóc.

Senator Franciszek Bobrowski:

Obojętnie, czym się to zakończy, to już w momencie rozpoczęcia procesu restrukturyzacji długi zostają umorzone. Nie wiem, jakie będą efekty restrukturyzacji, a ja już jestem od tego uwolniony.

(Głos z sali: A jeśli się nie uda?)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę bardzo, pan senator Bielawski.

Senator Janusz Bielawski:

Myślę, że jest tu wyjście pośrednie. Mianowicie z dniem wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego spłaty z tytułu zobowiązań publicznoprawnych mogą ulegać zawieszeniu.

(Głos z sali: Zawieszenie.)

Tak, zawieszenie.

(Senator Mirosław Lubiński: Ale to jest nieprawne, to chyba takie bardziej... Mogę zadać pytanie panu senatorowi Bobrowskiemu?)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak, oczywiście, proszę.

Senator Mirosław Lubiński:

Panie Senatorze, a czy pan potwierdzi to, że takie rozwiązanie było stosowane w ustawie pomocowej dla górnictwa? Chodzi o to, że dochodziło do umorzeń na początku procesu restrukturyzacyjnego.

Senator Franciszek Bobrowski:

Tak, potwierdzam, ale efekty nie były rewelacyjne. W każdym razie rozwiązanie zaproponowane przez pana profesora, czyli zawieszenie, to jest jakiś wyjście. Nie wiem, jak to...

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Ale nie ma instytucji zawieszenia.

(Głos z sali: Właśnie.)

To jest bardzo dobre, ale nie ma instytucji zawieszenia i nie możemy przyjąć takiej poprawki.

(Senator Janusz Bielawski: Nie wiem, wydawało mi się, że to jest jakieś wyjście pośrednie. Jeśli nie ma, to...)

(Senator Mirosław Lubiński: Jeśli zawieszenie, to co potem się z tym dzieje.)

Proszę bardzo, Pani Senator.

Senator Olga Krzyżanowska:

Mam jeszcze jedno pytanie. Dobrze, założmy, że zaczęło się postępowanie restrukturyzacyjne i z różnych powodów ono się nie udało, tymczasem wszystko jest już umorzone. Było ono rozpoczęte przy najlepszej woli, przepraszam, mówię tak wprost, chcieli jak najlepiej, podjęli się tego, a potem z jakiś tam powodów poszło źle. Poszło źle, ale wszystko jest już umorzone, czyli opłaca się zacząć postępowanie, a potem nie zbyt się o nie martwić, bo wszystko już zostało umorzone. Przepraszam, ja nie jestem specjalistką od ekonomii, ale mnie się to wydaje mało logiczne.

(Senator Mirosław Lubiński: Przepraszam, jeżeli można?)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak, proszę. Dyskutujemy, żeby...

Senator Mirosław Lubiński:

Gwoli ścisłości nie wszystko zostaje umorzone, chodzi tylko i wyłącznie o zobowiązania publicznoprawne. A idea tej ustawy jednak jest nam wszystkim znana i jednym z jej celów, zresztą tylko to się ostało po ingerencji Sejmu, jest udzielenie pomocy publicznym zakładom opieki zdrowotnej, wynika to między innymi, ale oczywiście nie tylko, z tak zwanej ustawy 203 i konsekwencji finansowych.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę bardzo.

Senator Wojciech Pawłowski:

Mnie się wydaje, że ta idea jest dosyć słuszna, dlatego że zdejmuje obowiązek myślenia zarządu czy dyrekcji o dużej części zadłużenia i cała energia idzie w kierunku restrukturyzacji finansowej. A tu mamy spokój, ZUS, nie ZUS, o to chodzi. Uważam, że ta idea jest mądra, tym bardziej że w górnictwie przyjęła się. A kwotowo zyskujemy jedną dziesiątą albo jeszcze mniej od górnictwa.

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner: Przepraszam bardzo, czy ja mogłabym dodać jedno zdanie?)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Chwileczkę, dobrze? Jeszcze pan senator Jarmużek i zakończymy tę turę.

Senator Zdzisław Jarmużek:

Ja miałbym pytanie do pana ministra. Zdaje się, że my wiemy, jaka jest struktura zadłużeń, wiemy także w związku z tym, jaki procent zadłużeń stanowią zobowiązania publicznoprawne.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew Podraza:

Panie Senatorze, z naszych przedłożeń i z konsekwencji ustawy wynikało, że umorzenia sięgały wysokości 1 miliarda 300 milionów zł. Teraz mówię o umorzeniach, nie zaś o zobowiązaniach. Mniej więcej taka jest ta kwota. Podkreślam jednak to, o czym mówiłem na początku, że z naszego punktu widzenia jest to faktycznie propozycja mało dyscyplinująca, mogąca stwarzać zagrożenia dla budżetu państwa.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Teraz pani mecenas.

Bardzo proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Bardzo państwa przepraszam, ale muszę zwrócić uwagę na to, że my w tej chwili rozmawiamy o poprawkach, których państwo nie macie w tekście. Ja bardzo państwa przepraszam, ale jest to jednak obarczone pewnym ryzykiem. To jest też ryzyko składania w debacie poprawek, które nie są rozwinięte w sposób legislacyjny. Po prostu przestrzegam państwa przed przyjęciem tej poprawki, ponieważ nie mając jej przed sobą, nie mogę wydać opinii legislacyjnej. Ja nie wątpię, że pan senator je przedstawi i one będą, ale jaki będzie ich stopień doprecyzowania i spójności z ustawą, ja po prostu nie mogę tego zaopiniować.

Chciałabym jeszcze powiedzieć o tym, że gdyby pan senator przedstawił te poprawki, a państwo jednak zdecydowali się je poprzeć, to one rozszerzają zakres przedmiotowy ustawy i pogłębiają odstępstwa od tekstu, który państwo macie przed sobą. Powinniście mieć państwo również tego świadomość. Chciałabym powiedzieć, że jed-

nak zobowiązania publicznoprawne są objęte restrukturyzacją, ale na przykład art. 6 ust. 2 i ust. 3 przedstawia konkretną koncepcję, która w związku z przyjęciem tych poprawek zostałyby zniesiona. Także to jest niejako pogłębienie odstępstwa od koncepcji przyjętej przez Sejm. Dziękuję bardzo.

(Senator Mirosław Lubiński: Mogę coś dodać?)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak, proszę.

Senator Mirosław Lubiński:

Ja mimo wszystko namawiam państwa senatorów do poparcia tej poprawki. Według mnie idea jest bardzo słuszna. Chciałbym powiedzieć o jeszcze jednej sprawie, przedstawić ostatni argument w dyskusji, otóż nie powinno być, przynajmniej ja nie uważam, że jest słuszne, aby państwo polskie wydawało w ciągu roku więcej pieniędzy na pomoc dla górnictwa niż przeznaczało na wszystkie szpitale łącznie, a tak było i tak jest. Mogę się oczywiście mylić, jeśli chodzi o dokładne kwoty, ale rząd wielkości jest taki, że na pomoc publiczną w tym sektorze przemysłu ciężkiego wydaliśmy w ciągu roku 16 miliardów zł, a na szpitale – 12 miliardów zł. Uważam, że zastanawianie się, bycie bardziej restrykcyjnym w stosunku do szpitali niż do górnictwa jest pogłębianiem tej niekorzystnej tendencji w rozdzielaniu środków, przyznawania większej pomocy górnictwu niż szpitalom. Uważam, że to nie jest zasadne i teraz powinniśmy potraktować oba sektory przynajmniej tak samo. Dziękuję.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Dla mnie problem polega nie na wyborze pomiędzy szpitalami a kopalniami, dla mnie problem nie w tym tkwi, komu dać więcej pieniędzy i z czyją krzywdą to się odbędzie, ale w tym, czy nie odbędzie się to ze szkodą dla ustawy, czy nie jest to tak dalekie odejście od idei ustawy, że spowoduje w Sejmie takie retorsje, iż nic nie uzyskamy. Ja jestem całym sercem za tym, żeby w większym stopniu pomóc szpitalom niż kopalniom, ale nie wiem, czy to nie jest zbyt głęboka ingerencja w samą ustawę. Dla mnie na tym polega problem.

(Senator Mirosław Lubiński: Dodam, że byłaby to samodzielna poprawka, która nie byłaby rozpatrywana z blokiem pozostałych poprawek. Może by...)

Ale my nie znamy dalszego ciągu poprawki, ja mam tylko to, co jest napisane na stronie 11, że poprawka siedemnasta nie zawiera niezbędnych konsekwencji. Nie znam tych konsekwencji, nie znam tego tekstu. Przecież moja irytacja nie dotyczy treści, tylko faktu, że nie mam tego przed sobą na papierze.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Nad czym mamy głosować?

(Głos z sali: Nad poprawką.)

Ale tu nie ma dalszego ciągu. Ta poprawka ma wielkie konsekwencje, są to konsekwencje dotyczące jeszcze kilku artykułów. Dotyczy to kilku artykułów, nie jednego, a my mamy tu tylko zapis mówiący o tym, że nie ma konsekwencji. Ja nie znam tych konsekwencji, nie mogę poddać jej pod głosowanie.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Senator Mirosław Lubiński:

Może ja przekażę państwu treść tej autopoprawki i wtedy moglibyśmy rozmawiać, wiedzielibyśmy, nad czym głosujemy.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Mogę to zrobić w tej chwili, chodzi o konsekwencje.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Jeśli chodzi o omówienie, to proszę bardzo, ale chyba każdy chciałby wiedzieć... Nie wiem, czy wystarczy państwu przedstawienie tego.

Tak, proszę.

Senator Olga Krzyżanowska:

Z tego, co rozumiem, mam taki wybór. Albo mogę uznać, że to jest poprawka, która dzięki temu, że nie ma konsekwencji, nie nadaje się do poddania pod głosowanie, albo podejmujemy ryzyko i głosujemy. Niektórzy zakładają, że nie zostanie przyjęta, niektórzy, że zostanie przyjęta. Po prostu takie są w tej chwili możliwości.

(Senator Mirosław Lubiński: To jest autopoprawka.)

Musimy się na coś zdecydować. Albo nie poddajemy pod głosowanie, bo nie ma konsekwencji i w związku z tym z punktu widzenia czysto legislacyjnego, ja nie mówię o intencji, nie nadaje się, czyli albo podejmujemy taką decyzję, albo taką decyzję, że głosujemy i zobaczymy, co z tego wyniknie.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

To jest tak, jak mówi pani senator, ale nie jest tak, że ona nie nadaje się do poddania pod głosowanie, lecz do głosowania i do ewentualnego jej poparcia lub też nie. Chodzi o poprawkę siedemnastą wraz z częścią, o której mówił pan senator Lubiński, dodawaną w charakterze autopoprawki, którą pan senator, jak sędzę, powinien w tym momencie państwu przedstawić, a która nie jest zawarta w formie pisemnej.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę bardzo, proszę ją przedstawić.

Senator Mirosław Lubiński:

Dziękuję bardzo.

Do zapisu, który macie państwo przedstawiony w druku przed sobą, dochodzą następujące zmiany. W art. 6 skreślić ust. 2 i ust. 3. Art. 17 otrzymuje brzmienie:

w terminie do trzech miesięcy od dnia wydania postępowania o wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego zakład, po pierwsze, zawiera ugodę restrukturyzacyjną z wierzycielami wierzytelności cywilnoprawnych, po drugie, zawiera ugody dotyczące indywidualnych roszczeń pracowników wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Przepraszam najmocniej, ale do art. 17 przyjęliśmy już...

(Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz: Zupełnie nowe brzmienie.)

...jako komisja poprawkę dwudziestą szóstą. Pojawia się teraz pytanie, jak się ma...

(Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz: Art. 17 ma zupełnie nowe brzmienie.)

Być może mogą...

(Senator Mirosław Lubiński: Ale czy to brzmienie wyklucza proponowane brzmienie?)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Senator Olga Krzyżanowska: ...przegłosowaliśmy.)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak, przyjęliśmy już w głosowaniu nowe brzmienie art. 17.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Senator Olga Krzyżanowska: Nie możemy drugi raz głosować nad innym brzmieniem.)

(Głos z sali: Tu fragment mówi, że górnictwo...)

(Senator Mirosław Lubiński: To jest już inna kwestia. To akurat nie ma nic... Pani Senator, myślę, że może zastanowimy się wobec tego...)

(Rozmowy na sali)

Proszę państwa, ponieważ ten impas nie może trwać w nieskończoność, przed nami jeszcze dużo pracy, wiele poprawek, chcę powiedzieć, że w wyniku przyjęcia poprawki przyjęliśmy nowe brzmienie art. 12. Nie wiem, jak jedno z drugim będzie współgrało. Bardzo proszę, żeby państwo w głosowaniu wyrazili swoją wolę, czy chcecie dalej procedować nad tą poprawką i jej konsekwencjami, czy też w tym momencie przerywamy dyskusję.

Proszę bardzo.

Senator Wojciech Pawłowski:

Ja bym chciał mieć jasną sytuację, jeśli chodzi o opinię pana ministra.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę, pan minister.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew Podraza:

Ja jasno przedstawiłem sytuację. Ta poprawka nie mieści się w naszym rozumieniu działania ustawy i rząd jest jej przeciwny.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Czy w takim razie możemy przystąpić do głosowania? To głosowanie będzie nieco chrome, ponieważ zadam pytanie, czy jesteśmy w stanie poprzeć poprawkę siedemnastą. Jeżeli tak, to wtedy poznamy jej konsekwencje i będziemy dalej o niej dyskutować, jeżeli wynik będzie negatywny, to nasze postępowanie będzie inne.

Czy oddaje to intencje i oczekiwania pana senatora Lubńskiego?

(Senator Mirosław Lubiński: Tak, oczywiście.)

Kto z państwa jest za tym, by przyjąć poprawkę siedemnastą, proszę o podniesienie ręki. (2)

Kto jest przeciw? (5)

Kto się wstrzymał? (4)

Jeszcze ja, ponieważ się zagapiłam. Propozycja poprawki uzyskała 2 głosy poparcia, 5 senatorów było przeciw i 4 senatorów wstrzymało się od głosu.

Czy na tym etapie może być wniosek mniejszości? Już nie?

(Senator Mirosław Lubiński: Przepraszam, mogę?)

Tak, proszę.

Senator Mirosław Lubiński:

W takiej sytuacji ta poprawka traci rację bytu, bo w mojej ocenie w tej formie nie może, nie powinniśmy nad nią głosować w Senacie.

(Głos z sali: Nie uzyskała poparcia.)

Tak, ale teraz ja jej już nie mogę wycofać, a przecież ona w takim kształcie nie może być przyjęta.

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner: Dlatego nie uzyskała poparcia komisji.)

Tak, ale ona w Senacie może uzyskać poparcie. Co wtedy?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, wynik głosowania.

(Głos z sali: To chyba sprawozdawca wyjaśni, jaki jest jej status, powie o tym, że ona jest niekompletna, bo w tej sytuacji ona jest niekompletna.)

Właśnie o to chodzi. Nie chciałbym, żeby doszło do przypadkowego przyjęcia, bo to byłoby po prostu zupełnie bez sensu.

Główny Specjalista do spraw Legislacji

w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:

Proszę państwa, jeżeli chodzi o stanowisko komisji, to chcę zwrócić uwagę na to, że na przykład poprawka dwudziesta szósta, która na samym początku została zmodyfikowana, również dotyczy materii art. 17, ale w innym zakresie niż przedstawił pan senator. Mogę powiedzieć, że również poprawka dwudziesta siódma, która dotyczy

art. 18, została poparta przez komisję, ale poparta także w innym kształcie, ona ma inny kształt merytoryczny. Dlatego to jest problem.

(Głos z sali: Też dobrze wiedzieć...)

W tej chwili poprawka nie uzyskała poparcia komisji.

(Senator Mirosław Lubiński: A czy ja mogę ją wycofać podczas...)

Tak, jeszcze do czasu...

(Głos z sali: Do czasu głosowania...)

(Senator Mirosław Lubiński: Czy w tej chwili mogę ją wycofać?)

Tak, może pan senator tak zrobić.

Senator Mirosław Lubiński:

Tak, dobrze. To ja ją wycofuję.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Nie wiem, co mam teraz przy niej napisać.

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner: Została wycofana.)

(Senator Mirosław Lubiński: Wycofana.)

(Senator Olga Krzyżanowska: Czy mogłabym?)

Tak, proszę bardzo.

Senator Olga Krzyżanowska:

Panie Senatorze, a czy nie lepiej ją jednak wycofać?

(Senator Mirosław Lubiński: Ja to przed chwilą zrobiłem.)

Jeżeli to wśród nas budzi takie zastrzeżenia w rozumieniu czysto legislacyjnym...

(Senator Mirosław Lubiński: Tak.)

...nie chodzi o intencje, to taka sama dyskusja, ale w formie bardziej niebezpiecznej, może się powtórzyć na posiedzeniu plenarnym.

Senator Mirosław Lubiński:

Przepraszam, powtórzę, ja już przed chwilą ją wycofałem.

(Senator Olga Krzyżanowska: Aha, to ja nie słyszałam, przepraszam.)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Nad poprawkami dwudziestą pierwszą, dwudziestą drugą i dwudziestą czwartą należy głosować łącznie. Są to poprawki pani senator Teresy Liszcz.

Bardzo proszę je zaprezentować, ponieważ pani senator jest nieobecna.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Mam pewną trudność w prezentowaniu tych poprawek, ponieważ niestety, nie miałam możliwości słuchania uzasadnienia i zapoznania się z intencjami wnioskodaw-

czyni. Poprawki dotyczą postępowania restrukturyzacyjnego od momentu wydania decyzji o umorzeniu lub zakończeniu postępowania. Pani senator Liszcz z art. 16 wyłącza doprecyzowanie dotyczące zakresu należności objętych postępowaniem, ale dodaje ustęp. Nie wiem, czy ma to być poprawka porządkowa, czy chodzi o ograniczenie wszczynania nowych postępowań egzekucyjnych. Przyznam, że trudno mi odpowiedzieć na to pytanie.

(Brak nagrania)

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew Podraza: Jeśli pani senator, pani przewodnicząca pozwoli, to pan dyrektor Puzoń zabrałby głos w tej sprawie.)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Bardzo proszę.

**Dyrektor Departamentu Prawnego w Ministerstwie Zdrowia
Władysław Puzoń:**

Wysoka Komisjo!

Faktycznie podzielam wątpliwości, zgadzam się z trudnościami, o których powiedziała pani mecenas. Wydaje się, ale tylko nam się wydaje, że intencją tej poprawki było zawieszenie egzekucji w stosunku do wszelkich należności, nie tylko objętych postępowaniem restrukturyzacyjnym. Wydaje nam się jednak, że są tu pewne błędy legislacyjne. Na przykład w ust. 2 wykreśla się wyrazy „w zakresie należności objętych postępowaniem restrukturyzacyjnym”, a zarazem w ust. 3 pisze się, że w okresie, o którym mowa, nie wszczyna się nowych postępowań egzekucyjnych w zakresie należności określonych w ust. 2, gdy tymczasem one już nie są określone, bo zostały wykreślone. Można by mieć wrażenie, bo pozostają tam jeszcze roszczenia z tytułu tak zwanej ustawy 203, że akurat wbrew wszelkim intencjom i kodeksowi pracy nagle nie będzie można wszczynać postępowań egzekucyjnych z tytułu tak zwanej ustawy 203, czyli w celu zaspokojenia roszczeń pracowniczych. Także wydaje nam się, że te poprawki są sprzeczne. Dziękuję.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę bardzo.

Senator Wojciech Pawłowski:

Dziękuję, Pani Przewodnicząca.

Ze względu na późną porę, a zostało jeszcze kilka poprawek, miałbym pytanie, czy jakakolwiek z poprawek, które nam pozostały, jest możliwa do przyjęcia, po przyjęciu autopoprawki pani przewodniczącej, tak by nie burzyło to sensu całej ustawy. Mnie się wydaje, że szkoda czasu na dyskusję, jeżeli mamy teraz jakiś spójny...

(Senator Mirosław Lubiński: To jest już koniec głosowań, tak że dyskusja jest właściwie bezprzedmiotowa.)

(Brak nagrania)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Kto jest za ich przyjęciem, proszę o podniesienie ręki. (0)

Kto jest przeciw? (9)

Kto się wstrzymał? (1)

1 senator wstrzymał się od głosu, a 9 było przeciw, zatem nie przyjęliśmy tych trzech poprawek.

To już wszystkie poprawki, tak? Według moich notatek, nie ma więcej, to jest już wszystko.

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner: Tak.)

Nie musimy głosować nad całością?

(Głos z sali: Nie.)

Dobrze, na tym etapie już nie.

Czy chcemy zmiany sprawozdawcy?

(Głosy z sali: Nie, nie.)

Nie chcemy. Skoro nie chcemy, to dziękuję bardzo.

Dziękuję panu ministrowi, dziękuję panom dyrektorom, dziękuję za wspólne spotkanie i pracę.

Została nam do rozpatrzenia jeszcze jedna ustawa, dotyczy ona dłużników alimentacyjnych. Zmieniają się panowie ministrowie.

(Rozmowy na sali)

Panowie, na Słowacji było miło, ale nie wszyscy tam byli, dlatego powracamy już...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę, tak, z wrażeniami ze Słowacji.

Mamy przed sobą do rozpatrzenia pięćdziesiąt jeden poprawek do ustawy o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej.

Czy są autorzy poprawek? Na razie nie ma, nie mówię o tych spośród nas.

(Senator Olga Krzyżanowska: ...bo jednocześnie wszystkie komisje...)

Tak, tak.

Na razie nie muszę prosić pani mecenas o pomoc, bo pierwszy wniosek jest bardzo czytelny, bardzo jasny. Jest to wniosek grupy senatorów o odrzucenie ustawy i poddam go pod głosowanie.

Bardzo proszę, kto jest za odrzuceniem ustawy, proszę o podniesienie ręki. (4)

Kto jest przeciw? (6)

Kto się wstrzymał? (0)

4 senatorów głosowało za odrzuceniem, 6 – przeciw, zatem pracujemy dalej. Wniosek o odrzucenie ustawy nie uzyskał poparcia.

Kolejne wnioski dotyczą propozycji wprowadzenia poprawek do ustawy.

Nad poprawkami pierwszą i czwartą należy głosować łącznie. Ich przyjęcie wyklucza głosowanie nad poprawką piątą.

Bardzo proszę panią mecenas, a następnie pana ministra o opinię na temat tych poprawek.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

To są poprawki, które mają na celu spowodowanie, iż zaliczka alimentacyjna nie będzie przysługiwała wyłącznie osobom samotnie wychowującym dzieci, co jest niejako celem i osią tej ustawy, jej istotą. Dziękuję.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Jesteśmy zdecydowanie przeciwni.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Zdecydowanie przeciw.

Czy możemy przystąpić do głosowania?

Kto z państwa jest za udzieleniem poparcia poprawkom pierwszej i czwartej, proszę o podniesienie ręki. (0)

Kto jest przeciw? (6)

Kto się wstrzymał? (3)

Dziękuję. 6 senatorów głosowało przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, zatem odrzuciliśmy tę poprawkę.

Proszę, poprawka druga.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Poprawka druga dotyczy definicji bezskuteczności egzekucji i skraca okres trzech miesięcy, który byłby miernikiem bezskuteczności, do okresu jednego miesiąca.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę bardzo, resort.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Przepraszam bardzo, zastanawiamy się. Tu są dwa elementy. Pierwszy to jest wpisanie, że chodzi konkretnie o wyegzekwowanie pełnej kwoty. Naszym zdaniem to itak wynika z tego przepisu, ale nie ma sporu, jeżeli taka jest potrzeba. Drugi to kwestia chociażby jednego miesiąca. Zastanawiamy się, czy to nie spowoduje jakichś perturbacji, ale...

(Pełniąca Obowiązki Dyrektora Departamentu Świadczeń Socjalnych w Ministerstwie Polityki Społecznej Alina Wiśniewska: Jeśli mogłabym, bo my nie jesteśmy...)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak, proszę bardzo, Pani Dyrektor. Przyspieszimy trochę, nie będziemy już tak formalizować.

**Pełniąca Obowiązki Dyrektora Departamentu Świadczeń Socjalnych
w Ministerstwie Polityki Społecznej Alina Wiśniewska:**

Nie jesteśmy pewni, czy ta poprawka jest korzystniejsza. Na pierwszy rzut oka wydaje się, że jest to korzystniejsze rozwiązanie, jednak w sytuacji gdy na przykład dłużnik nie płaci przez dwa miesiące, po czym w jednym miesiącu przyjdzie i zapłaci, to w sytuacji obowiązywania okresu trzech miesięcy on pozostaje, to znaczy ta egzekucja jest bezskuteczna. Wystarczy, że zapłaci za jeden miesiąc i już nie ma dochodzenia tej należności. Wprawdzie z drugiej strony jest tak, że rozlicza się tam trzy miesiące, a tu wystarczy, że nie zapłaci w następnym miesiącu i to już natychmiast biegnie. Jest to kwestia rzeczywiście... My uznaliśmy, że lepiej brać pod uwagę trzy miesiące, tym bardziej że wszystkie osoby, które korzystały z Funduszu Alimentacyjnego, najczęściej już dawno mają zapewnione te trzy miesiące bezskutecznej egzekucji.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Czy możemy głosować?

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki drugiej, proszę o podniesienie ręki. (0)

Kto jest przeciw? (5)

Kto się wstrzymał? (4)

5 głosami odrzuciliśmy tę poprawkę.

Rozpatrujemy teraz poprawkę trzecią.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Poprawka trzecia została tak zapisana, jak państwo macie to przed sobą, jednakże okres trzech miesięcy pozostaje tak jak w ustawie i właściwie jedyną różnicą, zmianą jest wprowadzenie wyrazu „pełnej”. Tu jest zapis mówiący o tym, że nie wyegzekwowano pełnej należności z tytułu świadczeń alimentacyjnych za okres trzech ostatnich miesięcy. W moim odczuciu niczego nie zmienia to, czy słowo „pełnej” jest, czy też go nie ma, tak jak teraz w ustawie, ponieważ najważniejszym miernikiem jest okres trzech miesięcy i w okresie trzech miesięcy ocenia się, czy wyegzekwowano należność, niezależnie od tego, czy to słowo jest, czy go nie ma. Moim zdaniem ta poprawka niczego nie wnosi, nie zmienia, niczego nie poprawia.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Pan minister.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Podzielamy opinię pani mecenas.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki trzeciej, proszę o podniesienie ręki. (0)

Kto jest przeciw? (9)

Kto się wstrzymał? (1)

Dziękuję bardzo. Poprawka nie uzyskała poparcia, 9 senatorów głosowało przeciw jej przyjęciu.

Teraz poprawka piąta. Ponieważ tamtym poprawkom nie udzieliliśmy poparcia, rozpatrujemy teraz poprawkę piątą. Jest to poprawka grupy senatorów, rozszerza ona, oprócz osób samotnych...

Proszę bardzo.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Proszę państwa, wydaje mi się, że ta poprawka jest w pewnym sensie niefortenna. Mam kłopot, ponieważ wydaje mi się, że ta poprawka nie jest najszcześniejszą poprawką. Tak bym to ogólnie określiła.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Wesołość na sali)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę bardzo, może pani dyrektor czy pan minister.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Wesołość na sali)

Proszę bardzo, kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (0)

Kto jest przeciw? (8)

Kto się wstrzymał? (2)

2 panowie wstrzymali się od głosu, 8 senatorów było przeciw, zatem odrzuciliśmy tę poprawkę.

Następna w zestawieniu jest poprawka naszej komisji.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

To jest poprawka porządkująca. Skreśla ona uregulowanie, które, jak się wydaje, niczego nie wnosi.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Głosujemy.

Kto jest za jej przyjęciem? (9)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do poprawek siódmej, ósmej i dziesiątej, nad którymi należy głosować łącznie. Pani senator Streker-Dembińska uprzedzała o swojej nieobecności, gdyż w tym samym czasie musi być obecna na posiedzeniu komisji samorządu.

Bardzo proszę o przedstawienie tych poprawek.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

To, co ja mogę spróbować powiedzieć o tych poprawkach, to mają one na celu zwiększenie możliwości podejmowania działań aktywizacyjnych w stosunku do dłużników i większe związanie z ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Z całym szacunkiem dla intencji pani senator, ale mam wrażenie, że ta poprawka zmierza w odwrotnym kierunku. W art. 4 ust. 2 mówi się, że zwraca się do urzędu pracy, chodzi o możliwości aktywizacji zawodowej. Pani senator proponuje, aby zwrócić się do urzędu pracy o podjęcie działań. Wydaje się to troszeczkę bez sensu, żeby się w to wszystkie... Druga sprawa. Jest propozycja skreślenia pktu 2, w którym jest mowa o pracach organizowanych na zasadach robót publicznych, a to jest specjalny rodzaj prac zapisany w ustawie o promocji zatrudnienia, adresowany właśnie między innymi do osób zobowiązanych do płacenia alimentów. Wprost wpisaliśmy tam, że właśnie do tych prac, niekoniecznie związanych z kwalifikacjami, kieruje się między innymi alimentarzy. Nie chodzi o to, że nagle będziemy preferować alimentarzy przy wszystkich aktywnych formach przeciwdziałania bezrobociu, bo wtedy inni bezrobotni nas zastrzeżą, pojawi się pytanie, dlaczego nie oni są preferowani, a jeśli nie płacę alimentów, to nagle mnie preferujecie. Dlatego jesteśmy przeciwni przyjęciu tego rozwiązania.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę bardzo.

Senator Zdzisław Jarmużek:

Ja się zgadzam z argumentacją pana ministra, bo to jest poprawka takiego rodzaju, z tej grupy, które nie traktują równo wszystkich obywateli. Dlaczego? Jeśli jemu się da pierwszeństwo, to trzeba odsunąć na bok pozostałych, którzy czekają. Myślę, że ta poprawka jest niesprawiedliwa.

(Brak nagrania)

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

To jest poprawka, która rozszerza brzmienie art. 4 ust. 3, bierze pod uwagę jeszcze jedną sytuację, to znaczy uniemożliwienie przez dłużnika przeprowadzenia wywiadu. Tyle mogę o niej powiedzieć.

(Brak nagrania)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Jeszcze raz muszę to powtórzyć do mikrofonu.

Mamy teraz przed sobą trzy poprawki komisyjne. Współautorką jednej z nich jest pani senator Teresa Liszcz.

Potwierdzamy poparcie dla trzech naszych poprawek, proszę bardzo.

Kto jest za ich przyjęciem? (11)

Jednogłośnie za. Dziękuję bardzo.

Poprawka czternasta, pani senator Teresa Liszcz. Skreśla się art. 6.

Jakie to ma konsekwencje?

Czy jesteście państwo za i jak...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Cezary Miżejewski: Przeciw.)

Przeciw.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki, proszę o podniesienie ręki. (0)

Kto jest przeciw? (9)

Kto się wstrzymał? (1)

Dziękuję.

Następna jest poprawka piętnasta pana senatora Szydłowskiego. Chodzi o dodanie jednego roku.

Proszę przedstawić tę poprawkę, a pana ministra poproszę o opinię.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Chodzi tu o wiek osoby uprawnionej do otrzymania zaliczki alimentacyjnej. Zmienia się tu wiek z dwudziestu czterech lat do dwudziestu pięciu, z konsekwencją, jeśli ta osoba osiągnęła ten wiek, będąc na ostatnim roku studiów.

(Senator Wojciech Pawłowski: Czy można?)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak, proszę bardzo.

Senator Wojciech Pawłowski:

Ja sądzę, że trzeba tu wziąć pod uwagę najdłuższe studia, sześć lat na akademii medycznej. W wieku dziewiętnastu lat zdaje się maturę, gdy dodamy sześć lat, będzie dwadzieścia pięć.

(Głos z sali: Nie.)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę, niech się wypowie pan minister, bo będzie...
Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Tak, rozumiem problem akademii medycznej, ale w całym systemie naszych świadczeń rodzinnych generalnie przyjęty jest dwudziesty czwarty rok życia i to jest ściśle powiązanie. Rozumiem sprawę związaną z akademią, ale rozsypałoby to nam trochę system.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Dobrze. Wyrazimy swoje preferencje...

(Senator Wojciech Pawłowski: ...bezskładkowe sześć lat.)

Wyrazimy swoje poparcie lub jego brak w głosowaniu.

Proszę bardzo, głosujemy nad poprawką piętnastą.

Kto z państwa jest za jej przyjęciem, proszę o podniesienie ręki. (4)

Kto jest przeciw? (5)

Kto się wstrzymał? (2)

Poprawka nie uzyskała poparcia. Nie ma autora, zatem nie można zgłosić wniosku mniejszości.

Poprawka szesnasta. Jej przyjęcie wyklucza głosowanie nad sześcioma innymi poprawkami.

Proszę bardzo o przedstawienie poprawki szesnastej.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

To jest poprawka, która dotyczy wysokości zaliczki alimentacyjnej. Ta poprawka sięga najdalej. Rozumieliśmy to w ten sposób, że ona nie respektuje koncepcji, która została przyjęta w ustawie, z jednej strony w odniesieniu do zróżnicowania wysokości zaliczki w zależności od liczby osób uprawnionych, a z drugiej strony nie respektuje przyjętej w ustawie wysokości kwot. Dlatego uznaliśmy, że idzie niejako najdalej, odsuwając się od koncepcji przyjętej w ustawie. Dziękuję.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę bardzo, stanowisko ministerstwa.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Nasze stanowisko jest negatywne.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Stanowisko negatywne.

Czy ktoś z państwa chce wypowiedzieć się w sprawie tej poprawki? Jeżeli nie, to przystępujemy do głosowania.

Kto jest za udzieleniem poparcia poprawce szesnastej, proszę o podniesienie ręki. (0)

Kto jest przeciw? (9)

Kto się wstrzymał? (2)

9 senatorów głosowało przeciw jej przyjęciu, 2 wstrzymało się od głosu, zatem poprawka nie uzyskała poparcia.

Następna jest poprawka siedemnasta.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Podobnie sytuacja dotyczy wysokości zaliczki alimentacyjnej. Również nie uwzględnia się zróżnicowania zależnego od liczby osób uprawnionych, zaś wysokość kwot z jednej strony odbiega od wysokości przyjętej w ustawie, a z drugiej strony jest nieco niższa niż proponowana w poprzedniej poprawce.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Co na to ministerstwo?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Przepraszam, a czym się różnią poprawki siedemnasta i osiemnasta. Czy ja dobrze...

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

To jest poprawka pani senator Liszcz, która w swojej części końcowej przy kwocie 250 zł uwzględnia jedynie orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności, podczas gdy wszystkie poprzednie poprawki oraz ustawa mówią o orzeczeniu o niepełnosprawności albo o orzeczeniu o znacznym stopniu niepełnosprawności. Tylko tym się kierowaliśmy.

(Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz: Proszę włączyć mikrofon.)

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Cezary Miżejewski:

Jeśli chodzi o poprawkę siedemnastą, jesteśmy przeciwni jej przyjęciu.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Dobrze. Zatem jest jasność?

Tak, proszę.

Senator Zdzisław Jarmużek:

Ja mam jednak pewne wątpliwości. Wprawdzie słyszałem odpowiedź pana ministra na to pytanie, było to w czasie debaty, że stopień niepełnosprawności i niepełnosprawność to są, mogą być dwie różne sprawy. Sądzę jednak, że chyba nie, bo nie wiem, o czym pan minister myślał, mówiąc o niepełnosprawności, ale ona w obydwu przypadkach ma stopnie.

(Głos z sali: Nie, nie.)

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Cezary Miżejewski: W przypadku dzieci nie ma...)

W orzekaniu o inwalidztwie przecież są stopnie, także w orzekaniu przez te komisje, jak tam się one nazywają, też są stopnie.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

**Pełniąca Obowiązki Dyrektora Departamentu Świadczeń Socjalnych
w Ministerstwie Polityki Społecznej Alina Wiśniewska:**

Przy orzekaniu o niepełnosprawności w przypadku dzieci do szesnastego roku życia orzeka się tylko i wyłącznie o niepełnosprawności.

(Senator Zdzisław Jarmużek: Aha.)

Zaś powyżej szesnastego roku życia orzekane są już trzy stopnie: stopień lekki, umiarkowany i znaczny.

(Senator Zdzisław Jarmużek: Dobrze, zgoda, dziękuję.)

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Przepraszam, przyjęcie poprawki osiemnastej pani senator Liszcz spowodowałaby istotne perturbacje... Część dzieci...

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak, ale teraz będziemy głosować nad poprawką siedemnastą.

Czy wszystko jest jasne? Czy możemy głosować?

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki siedemnastej, proszę o podniesienie ręki. (0)

Kto jest przeciw? (7)

Kto się wstrzymał? (4)

Poprawka nie uzyskała poparcia.

Poprawka osiemnasta, o której już wypowiadał się pan minister i mówił, że wywoła takie perturbacje.

Czy ktoś z państwa ma jeszcze pytania dotyczące poprawki osiemnastej? Jeżeli nie ma pytań, to proszę bardzo, przystępujemy do głosowania.

Kto jest za udzieleniem poparcia poprawce osiemnastej, proszę o podniesienie ręki. (0)

Kto jest przeciw? (10)

Kto się wstrzymał? (0)

Poprawka nie uzyskała poparcia.

Teraz przed nami poprawka dziewiętnasta. Nadal chodzi o dochodzenie do tej kwoty zaliczki.

Proszę bardzo.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Głos z sali: Właśnie, ona jest chyba taka sama, identyczna jak siedemnasta, tylko jest inaczej zapisana.)

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

...nie ma słowa „albo” pomiędzy punktami. Ja mogę tylko państwa przeprosić i powiedzieć, że w tej fali poprawek w którymś momencie została ona zgłoszona w taki sposób. Pomiędzy tymi dwoma kwotami nie ma wyraźnego określenia „albo”, które sugeruje rozłączność. Tak została napisana, tyle mogę w tej chwili powiedzieć.

(Senator Olga Krzyżanowska: Tu jest to samo, co w siedemnastej.)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

To znaczy, że jest to tylko inny sposób zapisania, tak.

Czy możemy głosować?

Bardzo proszę.

Kto jest za przyjęciem poprawki dziewiętnastej, proszę o podniesienie ręki. (0)

Kto jest przeciw? (10)

Jednogłośnie przeciw. Dziękuję bardzo.

Poprawka dwudziesta jest poprawką naszej komisji.

Dyskutujemy czy głosujemy?

(Głos z sali: Głosujemy.)

Proszę bardzo, kto jest za powtórным jej przyjęciem? (10)

Dziękuję.

Poprawka dwudziesta pierwsza. To jest moja poprawka. Jej przyjęcie wykluczy głosowanie nad naszą poprawką komisyjną.

Bardzo proszę, żeby do tej poprawki odniosła się może nie pani mecenas, ale pan minister. W tym przypadku ja jestem autorką.

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

W jednej i drugiej poprawce jest możliwość przyznania wyższej zaliczki alimentacyjnej w wysokości, przypomnę, tu jest to 300 zł i 380 zł lub przy kolejnych 250 zł i 300 zł, zatem w obu wariantach zaproponowana jest ona w tej samej wysokości. Jednak wydaje nam się, że poprawka dwudziesta druga przyjęta poprzednio przez komisję spowodowałaby istotne perturbacje, między innymi z tego powodu, że zapisano tu, iż przyznaje się wyższą zaliczkę. Pojawiło się pytanie, komu się przyznaje wyższą zaliczkę.

Generalnie była wśród nas wszystkich zgoda, że chodzi o osoby, które są w dużo trudniejszej sytuacji niż pozostali świadczeniobiorcy. Są tu jednak przynajmniej

dwa olbrzymie problemy. Pierwszy problem jest taki, że są trzy warunki: upłynięcie okresu ustawowego pobierania zasiłku dla bezrobotnych, to jest jeszcze zrozumiałe, nieuzyskanie oferty, zwracam uwagę na to, że to jest zupełnie osobno, i ostatni – nie ma możliwości podjęcia pracy zarobkowej z powodu konieczności opieki nad dzieckiem w wieku przedszkolnym. Pomijam fakt, że tak naprawdę nie ma tu możliwości weryfikacji, czyli oświadczenie, że ktoś ma albo nie ma możliwości podjęcia pracy, byłoby uznaniowe. Problem drugi jest taki, że dziecko w wieku przedszkolnym to jest dziecko w wieku od trzech do sześciu lat, nie od zera do sześciu, dopiero od trzech lat, zatem dzieci w wieku od zera do trzech lat byłyby tego pozbawione. To jest druga ważna sprawa. Jest jeszcze jeden, naszym zdaniem, najpoważniejszy błąd. Otóż w ust. 1b mówi się o tym, iż zaliczka w wysokości, o której mowa w ust. 1a, przysługuje osobie uprawnionej, a osobą uprawnioną jest dziecko. Jeśli osobie uprawnionej, a jest nią dziecko, to brzmiałoby to tak, że chodzi o dziecko, któremu upłynął ustawowy termin itd.

Ażeby oddać istotę poprawki, zgadzając się z jej sensem, z tym, że trzeba pomóc pewnej grupie, tym w najtrudniejszej sytuacji, a są to osoby, które na przykład nie mają prawa do zasiłku, utraciły prawo do zasiłku, nie mają żadnych dochodów i tak naprawdę ich dochód pochodzi z pomocy społecznej, wydaje się, że najprostszym rozwiązaniem, też istotnym dla urzędników, przepraszam, dlaczego o tym mówię, to też jest ważne ze względu na stosowanie, ktoś sprawdza, w jaki sposób i komu należy się pomoc, będzie takie rozwiązanie. Poprawka dwudziesta pierwsza w ramach tych samych kwot mówi o tym, że jeżeli ktoś nie przekracza kwoty 50% progu dochodowego, czyli znajduje się w tej najtrudniejszej sytuacji, otrzymuje wyższą kwotę zaliczki, którą zaproponowała tu pani senator i zostało to przyjęte przez komisję, czyli 300 zł albo 380 zł. Wydaje się, że byłoby to proste do wykazania, bo i tak trzeba przedstawić zaświadczenie o dochodach i tak naprawdę dotyczyłoby tych osób, o które nam najbardziej chodzi, czyli znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji. Byłoby to o 130 zł więcej, dobrze pamiętam, o 130 zł więcej. Przy każdej kwocie następowaloby podwyższenie o 130 zł, czyli oddany byłby sens poprawki przyjętej przez komisję, ale jednocześnie byłby to możliwe do stosowania. W przypadku przyjęcia poprawki dwudziestej drugiej, my się nad nią zastanawialiśmy, powstałoby dużo różnych problemów, przy tym wiele istotnych problemów dotyczących stosowania, jak mówiłem, pomijam już kwestię pewnych lapsusów, które zawsze można naprawić.

Wydaje się, że rozwiązania prostsze są bardziej czyste, jasne i dla wszystkich zrozumiałe, dlatego opowiadamy się za przyjęciem poprawki dwudziestej pierwszej, chociaż poprawki dwudziesta pierwsza i dwudziesta druga, jeśli chodzi o kwoty, tak jak mówiłem, zawierają to samo.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Czy możemy głosować?

(*Senator Wiesława Sadowska:* Wydaje mi się, że jeśli coś jest maksymalnie uproszczone, to jest łatwiejsze do weryfikacji.)

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Dobrze, dziękuję.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki dwudziestej pierwszej, proszę o podniesienie ręki. (9)

Kto jest przeciw? (0)

Jednogłośnie za. Dziękuję. Zatem nie głosujemy nad poprawką dwudziestą drugą.

Poprawka dwudziesta trzecia pani senator Teresy Liszcz.

Jakie będą konsekwencje przyjęcia tej poprawki?

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Przyjęcie tej poprawki spowoduje, że zaliczka alimentacyjna będzie przysługiwała osobie uprawnionej, jeżeli zawarła ona związek małżeński, ponieważ ustawa wyklucza przysługiwanie zaliczki osobie uprawnionej, jeżeli zawarła ona związek małżeński.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Głos z sali: Nie rozumiem.)

Dobrze. Może jeszcze raz. Zgodnie z ustawą zaliczka nie przysługuje, jeśli osoba uprawniona zawarła związek małżeński. Tak stanowi ustawa. Pani senator proponuje skreślenie pktu 2, a więc tym samym przesłanki nieprzysługiwania zaliczki osobie uprawnionej, jeśli ta zawarła związek małżeński.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę bardzo i proszę włączyć mikrofon.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Przyjęliśmy trzy sytuacje, w których zaliczka na dziecko nie przysługuje. Dzieje się tak w przypadku, gdy osoba ta przebywa w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie, jeżeli zawarła związek małżeński albo ma zasiłek rodzinny na własne dziecko. To są te trzy sytuacje, w których zaliczka nie przysługuje. Jeżeli więc nastąpiłoby wyłączenie związku małżeńskiego, czyli można byłoby otrzymywać zaliczkę, będąc w związku małżeńskim, powodowałoby to perturbacje, jeśli chodzi w ogóle o składy rodzin.

(Pełniąca Obowiązki Dyrektora Departamentu Świadczeń Socjalnych w Ministerstwie Polityki Społecznej Alina Wiśniewska: Przede wszystkim sposób liczenia dochodów tej nowej rodziny...)

Przepraszam, na przykład jestem dzieckiem i w tym gospodarstwie domowym jest rodzic. Jeżeli ja zawarłem związek małżeński, to tworzę już zupełnie inne gospodarstwo domowe.

Senator Olga Krzyżanowska:

A jeżeli osoba zawarła związek małżeński, a ten ktoś nie ma pracy? Wtedy to dziecko...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Cezary Miżejewski: Nie...)

Nie, przepraszam, ale ja nie rozumiem.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Przepraszam, to są... Pani Senator, mówimy o innych sytuacjach. Pani mówi o sytuacji, w której osoba samotnie wychowująca dziecko zawarła związek małżeński, to jest inna sprawa, a tu chodzi o sytuację, w której dziecko mające dwadzieścia lat zawarło związek małżeński.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak.

Możemy przystąpić do głosowania?

(Głos z sali: Tak.)

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki dwudziestej trzeciej? (0)

Kto jest przeciw? (9)

Jednogłośnie przeciw. Dziękuję.

Teraz przed nami blok dziesięciu poprawek naszej komisji. Nie pozostają one w kolizji z nikim ani z niczym. Możemy nad nimi głosować.

(Głos z sali: Tak. Głosujemy.)

(Głos z sali: Od dwudziestej czwartej...)

Tak, chodzi o poprawki od dwudziestej czwartej do trzydziestej trzeciej.

Proszę bardzo, głosujemy.

Kto jest za przyjęciem naszych poprawek? (9)

Dziękuję bardzo.

Jesteśmy już przy poprawce trzydziestej czwartej. Jeżeli ją przyjmiemy, to wykluczmy głosowanie nad poprawką trzydziestą piątą.

Proszę bardzo, poprawka trzydziesta czwarta. Pytamy panią mecenas, na czym ona polega, skoro nie ma poety i nie wiemy, co mu w duszy gra.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Ta poprawka dotyczy ustawy o świadczeniach rodzinnych. Zmierza ona do tego, żeby skreślić w dwóch miejscach, w których występuje uregulowanie dotyczące nieznanego ojca dziecka...

(Głos z sali: Nie, nie.)

Przepraszam...

(Głos z sali: Art. 27 pkt 4.)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

To może ministerstwo wypowie się na temat tej poprawki.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

To jest zasada z art. 7 mówiąca o tym, że zasiłek rodzinny nie przysługuje, jeżeli i tu wymienione są sytuacje, w których nie przysługuje zasiłek rodzinny. Jest tu wymieniony przypadek osoby samotnie wychowującej dziecko, czyli zasiłek nie przysługuje, jeżeli nie zostało zasądzone świadczenie alimentacyjne na rzecz dziecka od drugiej osoby, chyba że – tu mówimy o zasiłku rodzinnym – drugi z rodziców dziecka nie żyje, ojciec dziecka jest nieznany, powództwo o ustalenie świadczenia alimentacyjnego drugiego z rodziców zostało oddalone. Czyli w sytuacji samotnego rodzicielstwa przewidujemy niejako dwie sytuacje. Jest kobieta albo mężczyzna i jeden z rodziców zwrócił do drugiego o alimenty lub było to niemożliwe z powodu śmierci współmałżonka, ojciec jest nieznany, bądź powództwo jest oddalone. Chodziło o to, aby jasno wyspecyfikować sytuacje, co było błędem, wadą dotychczasowych przepisów, kiedy można było być samotnym, na przykład pozostawać w konkubinacie. Tu proponujemy konkretne sytuacje, albo zwróciłem się do drugiego rodzica o alimenty, albo nie mogę otrzymywać alimentów z trzech konkretnych powodów.

(Głos z sali: Nieznany...)

Ojciec nieznany, śmierć rodzica, oddalenie pozwu.

(Senator Franciszek Bobrowski: Najpierw pomoc od drugiego rodzica, potem dopiero zasiłek rodzinny.)

Senator Olga Krzyżanowska:

A czy skreślenie tego punktu, czyli przyjęcie tej poprawki, doprowadzi do tego, że tych warunków nie będzie?

**Pełniąca Obowiązki Dyrektora Departamentu Świadczeń Socjalnych
w Ministerstwie Polityki Społecznej Alina Wiśniewska:**

Nie będzie punktu dotyczącego zasądzenia alimentów, tego, że akurat w tym przypadku konieczne jest zasądzenie alimentów, bo pkt 5 dotyczy konieczności zasądzenia alimentów. Sytuacja będzie taka, że zostaną rozwody, będzie mogła być osoba rozwiedziona, ale na przykład nie będzie dochodziła od ojca dziecka alimentów, co nie wydaje się sytuacją właściwą. W tych przepisach chodzi chyba przede wszystkim o zachowanie kolejności, o to, że zanim zwrócę się o pomoc do państwa, do społecznych funduszy, to najpierw powinnam wykorzystać wszystkie możliwości, czyli zwrócić się do ojca, do matki dziecka, bo niekoniecznie musi to być ojciec, coraz więcej jest sytuacji, w których matka się gdzieś ulatnia, a ojciec zostaje z dziećmi, ale najpierw do rodzica dziecka. Jeśli to się nie uda, to dopiero w następnej kolejności... W każdym razie te możliwości powinny być wykorzystane.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Ja nie bardzo rozumiem, ale...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Czy możemy głosować?

Przystępujemy do głosowania nad poprawką trzydziestą czwartą.

Kto jest za jej przyjęciem? (0)

Kto jest przeciw? (7)

Kto się wstrzymał? (2)

Poprawka nie uzyskała poparcia.

Następna jest poprawka grupy posłów... przepraszam, senatorów. Jest to poprawka trzydziesta piąta.

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

To jest poprawka, która była sygnalizowana w czasie debaty. Chodzi o to, żeby skreślić pojęcie przyznania w konsekwencji zasiłku albo dodatku z tytułu samotnego rodzicielstwa, gdy ojciec jest nieznany. Zostało to przedstawione tak, że matki będą ukrywały, kto jest ojcem dziecka, w celu uzyskania zasiłku.

(Senator Franciszek Bobrowski: W której poprawce...)

W poprawce trzydziestej piątej, chodzi o pkt 4 art. 7 i w pkt 5 skreśla się lit. b.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Proszę bardzo, Pani Senator.

Senator Olga Krzyżanowska:

Ja tego nie rozumiem. Ojciec jest nieznany. Jest dziecko i ma metrykę. Jeżeli w metryce dziecko ma wpisane, że ojciec jest nieznany, bywają takie sytuacje, to sprawa jest wtedy prawnie jasna, ale jak można ukrywać, przecież w metryce dziecka albo jest wpis, albo go nie ma.

**Pełniąca Obowiązki Dyrektora Departamentu Świadczeń Socjalnych
w Ministerstwie Polityki Społecznej Alina Wiśniewska:**

...powiedziałam, są spekulacje pewnych osób, które tak mówią. Chodzi o to, że matka już z chwilą urodzenia dziecka musiałaby podjąć taką decyzję, iż ona nie będzie...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Cezary Miżejewski: Zamiast skarżyć, ukryje ojca dziecka i dostanie dodatek. Taka była intencja...)

To znaczy...

(Głos z sali: Może rzeczywiście nie będzie...)

Takie sytuacje są, oczywiście.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Cezary Miżejewski: Tak, też takie są.)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Senator Olga Krzyżanowska: ...wtedy ma wszystkie uprawnienia.)

(Głos z sali: To jest ten moment, w którym może decydować...)

(Głos z sali: Głosujemy.)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Dobrze. Jeżeli pan senator proponuje, to głosujemy nad poprawką trzydziestą piątą.

Kto jest za jej przyjęciem? (0)

Kto jest przeciwko tej poprawce? (8)

Kto się wstrzymał? (2)

8 głosami odrzuciliśmy poprawkę.

Teraz przed nami poprawki trzydziesta szósta, to jest komisyjna, trzydziesta siódma, trzydziesta ósma...

(*Głos z sali: Poprawka trzydziesta dziewiąta jest pani przewodniczącej.*)

Proponuję, żebyśmy te trzy poprawki komisyjne...

(*Głos z sali: Może jeszcze poprawka czterdziesta?*)

(*Senator Olga Krzyżanowska: Tak, to trzeba połączyć.*)

(*Głos z sali: Też czterdziesta siódma i pięćdziesiąta pierwsza.*)

Tak, poprawki trzydziesta szósta, czterdziesta siódma i pięćdziesiąta pierwsza. Proszę bardzo.

Kto jest za ich przyjęciem, proszę o podniesienie ręki. (10)

Jednogłośnie za. Dziękuję.

Czy nad poprawkami trzydziestą siódmą i trzydziestą ósmą możemy głosować łącznie?

(*Głos z sali: Tak, oczywiście.*)

Proszę bardzo, głosujemy nad poprawkami trzydziestą siódmą i trzydziestą ósmą. Jesteśmy coraz bliżej końca.

Kto jest za ich przyjęciem? (10)

Jednogłośnie za. Dziękuję.

Następna poprawka jest moja.

Bardzo proszę pana ministra, żeby zechciał...

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Z tego, co rozumiem, to jest równoległy przepis do przepisu zawartego w ustawie o dłużnikach, tam w przypadku zaliczki istniał taki sam przepis, a tu odnosi się on do świadczeń rodzinnych. Chodzi o to, że ośrodek pomocy społecznej może zwrócić uwagę na to, iż osoba marnotrawi lub źle wykorzystuje środki, i przekazać je w formie rzeczowej. Rzeczywiście zdarzają się sytuacje, w których pomoc społeczna, wypłacająca świadczenia rodzinne, wścieka się na to, że osoba dostała dużą kwotę i tak naprawdę pierwszego dnia przepuszcza ją, tak to określe, na towary luksusowe, konsumpcyjne.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak jest. W takiej sytuacji zamiast przelewać pieniądze lepiej przekazać bony na obiady czy pomoc w innej formie.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki, proszę o podniesienie ręki. (10)

Przyjęliśmy ją jednogłośnie. Dziękuję bardzo.

Teraz przed nami poprawki komisyjne, czyli poprawki czterdziesta, czterdziesta druga i pięćdziesiąta.

Czy popieramy własne poprawki?

Kto jest za ich przyjęciem, bardzo proszę o podniesienie ręki. (10)

Zostały one przyjęte jednogłośnie, 10 głosami. Dziękuję.

Następna jest nasza poprawka czterdziesta pierwsza...

(Głos z sali: Jest wykluczona.)

Aha, ona została wykluczona. To zobaczymy, jakie są następne.

(Głos z sali: Poprawka czterdziesta trzecia.)

Poprawka czterdziesta trzecia, którą przygotowała grupa senatorów.

Co możemy powiedzieć o tej poprawce?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Jeśli chodzi o poprawkę, przepraszam...

(Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz: Czterdziestą trzecią.)

...czterdziestą trzecią, jest tu propozycja skreślenia pktu 17, tak?

(Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz: Tak.)

Pkt 17 zawiera niejako określenie terminu wypłaty świadczeń. W Sejmie przyjęto taką formułę, żeby nie doprowadzać do tego, co się działo w maju, kiedy w jednym miesiącu, w jednym terminie zjawilo się ileś setek tysięcy osób, a w jednym ośrodku tysiące osób, chodzi o stworzenie możliwości rozłożenia wypłat w czasie. Jeżeli ktoś na przykład składa do 31 lipca, to termin pierwszej wypłaty jest do 30 września, jeżeli złoży do końca sierpnia, to obowiązuje to od następnego miesiąca. Chodzi o to, żeby trochę zdyscyplinować osoby, które składają oświadczenia, ponieważ poprzedni rok wskazuje na to, iż osoby przychodzą z reguły ostatniego dnia i domagają się wypłacenie świadczenia w ciągu najbliższych dziesięciu dni, jak to ludzie, przepraszam, różnie bywa. Chodzi o ustalenie, że jeżeli stawisz się do określonego dnia, to wtedy otrzymasz wypłatę w takim i takim terminie, jeśli przyjdiesz później, to otrzymasz w takim terminie. Powodem jest także choćby to, aby pracownicy, którzy się tym zajmują, mogli spokojnie i porządnie obsłużyć tych ludzi, a nie na chybcika, w tłoku, i by nie dochodziło do takich scen, jakie mogliśmy obserwować w Szczecinie. Akurat sytuacja w Szczecinie wyniknęła troszeczkę z niefrasobliwości urzędnika, ale przepis ten temu służy.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Przepraszam, ale poprawka naszej komisji jest lepsza od poprawki czterdziestej trzeciej, czy one nie mają ze sobą związku? Jaka jest zależność między tymi poprawkami?

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

W tym przypadku jest to kwestia bardziej formalna, zauważalna. Jeśli skreślimy pkt 17, to poprawka komisji nie będzie mogła zostać wniesiona, ponieważ stanowi ona uszczegółowienie materii zawartej w pktcie 17.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Tak, to jest uszczegółowienie. Gdyby zostało to skreślone, czyli została poparta poprawka czterdziesta trzecia, to poprawka komisji nie mogłaby dokonać uszczegółowienia, które wydaje się niezbędne, jak wynikało z rozmowy na temat tej poprawki.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Jeśli już mamy tę wiedzę, to możemy głosować nad poprawką czterdziestą trzecią.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki czterdziestej trzeciej? (0)

Kto jest przeciw? (10)

Nie ma głosów poparcia. Dziękuję.

Skoro odrzuciliśmy poprawkę czterdziestą trzecią, to musimy głosować nad poprawką czterdziestą czwartą.

(*Głos z sali:* Tak.)

Proszę bardzo, głosujemy teraz nad poprawką czterdziestą czwartą, a nad następnymi już łącznie.

Kto jest za przyjęciem poprawki czterdziestej czwartej? (10)

Dziękuję.

Teraz przed nami poprawki naszej komisji, to jest poprawki czterdziesta piąta, czterdziesta szósta, czterdziesta siódma i czterdziesta ósma.

(*Głosy z sali:* Nad czterdziestą siódmą już głosowaliśmy.)

Ponieważ nad poprawką czterdziestą siódmą już głosowaliśmy, to teraz będziemy głosowali nad czterdziestą szóstą i czterdziestą ósmą. Czy możemy nad tymi poprawkami głosować łącznie?

(*Głos z sali:* Tak.)

Kto jest za przyjęciem tych poprawek, proszę o podniesienie ręki. (10)

Poprawki te przyjęliśmy jednogłośnie. Dziękuję.

Następna jest moja poprawka.

Proszę, żeby pan minister był łaskaw ją omówić.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Ta poprawka jest wynikiem postulatów środowisk społecznych. Chodzi o to, że są sytuacje, w których sprawy rozwodowe, szczególnie w dużych miastach, toczą się bardzo długo, przeważnie jest to efekt walki o orzeczenie o winie. W tym czasie osoby te mogłyby nie skorzystać z zaliczki alimentacyjnej, mimo że zgłosiły się do sądu z pozwem o rozwód, sprawa się toczy, ale jakoś nie może się zakończyć. Warszawa jest klasycznym tego przykładem. Propozycja jest taka. Jeżeli osoba złożyła pozew o rozwód czy separację, to ma jednak rok *vacatio legis* i otrzyma zaliczkę alimentacyjną. Chodzi o to, aby fakt, że sąd przewleka sprawę, nie spowodował, iż ona nie ma prawa do zaliczki alimentacyjnej.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Czy to jest jasne, czy trzeba jeszcze dyskutować?

(*Głos z sali:* Tak, jasne.)

Kto jest za przyjęciem tej poprawki, proszę o podniesienie ręki. (10)

Przyjęliśmy ją jednogłośnie, 10 głosami. Dziękuję.

Nad poprawką pięćdziesiątą już głosowaliśmy, nad pięćdziesiątą pierwszą również. W takim razie całość... Już w tym przypadku...

(Senator Wiesława Sadowska: Czy mogłabym...)

Tak, bardzo proszę.

Senator Wiesława Sadowska:

Panie Ministrze, proszę mi powiedzieć o jednej sprawie. Cały czas mówimy o alimentach zasądzanych na dzieci, a są przecież coraz częstsze przypadki zasądzania alimentów na żony czy na rodziców, którym po rozwodzie pogorszyły się warunki.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej Cezary Miżejewski: To nie ta ustawa.)

To jest ustawa o... Czy to reguluje kodeks rodzinny i opiekuńczy? Ale to jest w stosunku do dłużników alimentacyjnych.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Polityki Społecznej
Cezary Miżejewski:**

Tak, są różnego rodzaju dłużnicy alimentacyjni i różne sytuacje życiowe. Tutaj w całej konstrukcji ustawy przyjęliśmy, że państwo, wypłacając ten rodzaj zaliczki alimentacyjnej, podejmując takie działania, powinno chronić przede wszystkim dzieci. To jest niejako główna sprawa. Zgadzam się, że są... My przecież nie podważamy wyroków sądowych ani praw do alimentów, ani działań komorników, ale w szczególnych sytuacjach, właśnie w przypadku dzieci – to rozróżnienie jest stosowane na przykład w przygotowywanej teraz konwencji haskiej – mówi się właśnie o zobowiązaniach alimentacyjnych wobec dzieci. Wobec tej grupy stosowany jest szczególny tryb postępowania międzypaństwowego, oczywiście przy świadomości tego, że są zasądzane alimenty w różnych innych układach.

(Głos z sali: Głosujemy?)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Nie, nie głosujemy.

Możemy jednak przegłosować czy przyjąć przez aklamację, że naszym sprawozdawcą w dalszym ciągu będzie pani senator Wiesława Sadowska.

Dziękuję pani senator, dziękuję państwu, dziękuję nam wszystkim, wytrwałym pracownikom ministerstwa, paniom i panom senatorom, pracownikom Kancelarii Senatu. Życzę dobrej, spokojnej nocy. Do zobaczenia rano o godzinie 9.00.

(Koniec posiedzenia o godzinie 22 minut 38)

Kancelaria Senatu

Opracowanie: Anna Lewandowska

Publikacja: Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Administracyjne, Dział Wydawniczy

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851